

HE metsästyslain 41 §:n muuttamisesta: Suden liitteen muuttamisen vaikutus

Sami Niemi

Neuvotteleva virkamies, MMM

Luontodirektiivin liitteiden erot

- **Liitteessä IV** on yhteisön tärkeinä pitämät lajit, jotka edellyttävät **tiukkaa suojelua**.
 - Artikla 12 ja artikla 16 sekä oikeuskäytäntö
 - Yksittäisten yksilöiden tappamisen kieltö ja siitä poikkeaminen
 - Poikkeamisen tarkka sääntely, joka ohjaa lupaharkintaa
- Liitteessä V on yhteisön tärkeinä pitämät lajit, joiden **hyväksikäyttö ja ottaminen luonnosta voi vaatia hyödyntämisen säätelystä**.
 - Artikla 14
 - Hyödyntäminen lähtökohta, jota on rajoitettava, jos jäsenvaltio katsoo sen tarpeelliseksi
 - Seuranta ainoa pakollinen toimenpide
 - Artikla ei ohjaa lupaharkintaa

Artikla 14

- 1 Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta liitteessä V olevien luonnonvaraisten eläin- ja -kasvilajien yksilöiden ottaminen luonnosta sekä niiden hyödyntäminen eivät ole ristiriidassa niiden suotuisan suojelun tason säilyttämisen kanssa, jos jäsenvaltiot katsovat sen tarpeelliseksi 11 artiklassa säädetyn seurannan perusteella.
- 2 Jos tällaiset toimenpiteet katsotaan tarpeellisiksi, niihin on kuuluttava 11 artiklassa säädetyn seurannan jatkaminen. Niihin voi lisäksi kuulua erityisesti:
 - - määräyksiä, jotka koskevat pääsyä tietyille alueille,
 - - lajien yksilöiden luonnosta ottamista ja tiettyjen kantojen hyödyntämistä koskeva väliaikainen tai paikallinen kieltäminen,
 - - yksilöiden ottamista koskevien aikojen ja/tai menetelmien sääntely,
 - - yksilöitä pyydetäessä niiden kantojen suojelun huomioon ottavien metsästys- ja kalastussääntöjen soveltaminen,
 - - yksilöiden ottamista koskeva lupajärjestelmä tai kiintiöt,
 - - yksilöiden myyntitarkoituksessa tapahtuvan ostamisen, myymisen, myyntiin tarjoamisen, hallussapidon tai kuljettamisen sääntely,
 - - eläinlajien kasvattaminen vankeudessa sekä kasvilajien keinotekoinen lisääminen tarkoin valvotuissa oloissa yksilöiden luonnosta ottamisen vähentämiseksi,
 - - toteutettujen toimenpiteiden vaikutusten arviointi.

Tiiviisti

- Liitteen IV lajeja säätelee 12 ja 16 artikla, joihin on suurpetojen poikkeuslupamenettely perustunut. 12 artiklan johdosta lajit on rauhoitettu koko vuoden ja metsästys perustunut poikkeuslupiin. Poikkeuslupaharkintaa ohjaa 16 artikla ja edellyttää päämäärää tai syyttä (a-e kohdat), muun tyydyttävän ratkaisun selvittämistä ja sen arviointia vaikuttaako poikkeus suotuisan suojelutason saavuttamisen tai säilyttämiseen.
- Liitteen V lajeja säätelee artikla 14. Artikla 14 ei ohjaa yksittäistä lupapäätöstä.

Muutokset metsästyslakiin

- Metsästyslain 37 §:n 3 momentin muuttaminen
 - **Susi**, karhu, saukko, ahma, ilves ja kirjohylje ovat aina rauhoitettuja.
- Metsästysasetuksen muutokset
 - 1 §:ään maininta sudesta, jolloin suden metsästyksessä sovelletaan metsästyslain 10 §:n mukaisia pyyntilupia
 - 24 §:ssä rauhoitusaika sudelle, jolloin muu aika on suden metsästysaikaa.
- Metsästyslain 41 §:n mukaisia poikkeuslupia myönnetään jatkossa sudelle vain rauhoitusaikana ja tällöin kyse on vahinko- ja turvallisuusperusteisista poikkeusluvista
- Suden osalta metsästysaikana kyse on metsästyslain 10 §:n mukaisista pyyntiluvista oli kyse sitten vahinko- ja turvallisuusperusteisista luvista tai luvista kannanhoidollisessa tarkoituksessa
- Kannanhoidolliset poikkeusluvut koskevat jatkossa vain karhua ja ilvestä

Metsästyslain 10 §

- 10 § ([18.2.2011/159](#)) Pyyntilupa ja alueellinen kiintiö
- Metsästykseseen on oltava pyyntilupa tai metsästyksessä on noudatettava maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa säädettyä alueellista kiintiötä, jos metsästyksestä aiheutuu muun kuin 26 §:ssä mainitun riistaeläinlajin kannan vaarantuminen tai jos riistaeläinlajin metsästyksen tarkoituksenmukainen järjestäminen sitä edellyttää. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin pyyntiluvan tai alueellisen kiintiön nojalla metsästettävistä riistaeläinlajeista, pyyntiluvan ja alueellisen kiintiön myöntämisen edellytyksistä sekä myöntämisessä noudatettavasta menettelystä ja muista pyyntilupaa koskevista seikoista sekä pyyntiluvan tai alueellisen kiintiön nojalla saadun saaliin ilmoittamisesta.
- Pyyntilupien ja alueellisen kiintiön nojalla sallittavan metsästyksen vuotuista saalismäärää voidaan rajoittaa. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä siitä, mitä riistaeläinlajeja rajoitus koskee, suurimmasta sallitusta saalismäärästä, saalisyksilöiden sukupuolesta ja iästä sekä alueesta, jota rajoitus koskee.
- Suomen riistakeskus myöntää 1 momentissa tarkoitetun pyyntiluvan sekä vastaa alueellisen kiintiön nojalla sallitun metsästyksen seurannasta.

Metsäsasetuksen 1 ja 2§:t

- **1 § Muun kuin hirvieläimen pyyntilupa**
- Metsästyslain [\(615/1993\) 10 §:n](#) 1 momentissa tarkoitettu pyyntilupa on saatava:
 - 1) **suden ja** euroopanmajavan metsästyksen;
 - 2) peltopyynti metsästyksen muualla kuin Pohjanmaan, Etelä-Pohjanmaan, Keski-Pohjanmaan ja Pohjois-Pohjanmaan maakunnissa.
- **2 § Pyyntiluvan myöntäminen**
- Jos riistaeläinlajin kannan tarkoituksenmukainen hoitaminen sekä metsästyksen tasapuolinen ja tarkoituksenmukainen järjestäminen sitä edellyttää, voidaan metsästettävien eläinten määrää vähentää haetusta. Pyyntilupaa myönnettäessä on otettava huomioon, että kyseisen riistaeläinlajin aiheuttamat vahingot pysyvät alueella kohtuullisella tasolla. Pyyntilupa myönnetään enintään haetulle riistaeläinten yksilömäärälle.

